

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

לפני כבוד השופטת מיכל בר

יוסף קליין

תובע ונתבע שכנגד

נגד

1. אלרון לוי
2. נעם הרש
3. ברון ונעימה בע"מ

נתבעים ותובעים שכנגד

פסק דין

א. מבוא

1. לפני תביעה מכוח איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: החוק).
2. יוער, כי התביעה שלפניי הינה תביעה שכנגד, אותה הגישו הנתבעים 1 ו-3 כנגד התובע בהליך העיקרי.
3. הצדדים להליכים שלפניי היו בעבר שותפים עסקיים אשר פעלו בין היתר באמצעות חברת "ברון ונעימה בע"מ", היא הנתבעת 3.
4. התביעה העיקרית שאותה הגיש התובע נגד הנתבעים נדחתה בהסכמה, התביעה שכנגד שאותה הגיש הנתבע 2 נגד התובע נמחקה, ונותר להכריע בתביעה שכנגד מכוח החוק ובשאלת הוצאות ההליך בכללותו.

ב. רקע הדברים וההליכים

5. הקשר בין הצדדים להליכים שבפניי החל בשנת 2014, כאשר התובע בהליך העיקרי, מר יוסף קליין (להלן: קליין), והנתבע 1, מר אלרון לוי (להלן: אלרון), הכירו במפגש תורני בתל-אביב, ואלרון הציע לקליין טרמפ לביתו ברמת גן. במהלך הנסיעה שוחחו השניים על עסקיהם, ולמחרת הגיע קליין לביקור בבית הספר לאיפור ולתסרוקות שהקימו אלרון והנתבע 2, מר נעם הרש (להלן: הרש), ברחוב ז'בוטינסקי 97 בפתח תקווה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 22-10-20386 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 6. בעקבות ביקורים אלו, הצטרף קליין כשותף לפעילות העסקית של חברת "ברון ונעימה בע"מ",
2 הנתבעת 3 (להלן: **החברה**), כאשר בהסכם מיום 16.11.2014 רכש בתחילה חלק מהפעילות
3 תמורת סך 135,000 ₪ ובהמשך הגדיל את אחזקותיו ל-25%. בחודש יוני 2016 החליטו קליין
4 והרש להקים את חברת "מודון בע"מ" שבה החזיקו שווה בשווה, וביום 31.08.2016 חתמו על
5 הסכם לפיו רכש קליין את מרבית מניותיו של הרש והפך למנהל הבלעדי הנושא בכל
6 התחייבויות החברה.
7
8 7. במהלך הפעלת העסק התגלעו בין השותפים סכסוכים קשים ומתמשכים בנוגע לניהול השוטף,
9 שימוש בפיקוח של משרד התמ"ת, ועיכובים מצד אלרון בהעברת חוזה השכירות של המבנה על
10 שמו של קליין. בעקבות המחלוקות הרבות וטענות הדדיות על התנהגות בריונית ואלומות,
11 חתמו הצדדים ביום 27.11.2017 על "הסכם היפרדות סופי בין חברות", במסגרתו ויתר קליין
12 על המותג "MoodOn" ודף הפייסבוק לטובת החברה, וזו פיצתה אותו בסכום של 4,200 ₪.
13
14 8. נוסף על הסכסוך החוזי, קיים סכסוך כספי נוסף בין קליין להרש, כאשר הרש טוען כי במהלך
15 השנים 2016-2017 הלווה לקליין באופן אישי סכום מצטבר של 105,000 ₪ לצורך קידום העסק
16 והבאתו לרווחיות. קליין מתכחש להלוואות אלו וטוען כי הכספים ניתנו כחלק מחובתו של הרש
17 להשקיע בעסק בהתאם להסכמים ביניהם.
18
19 9. ביום 18.10.2022 הגיש קליין תביעה כספית בסך 1,435,000 ₪ כנגד הנתבעים בטענה למרמה,
20 עושק, כפייה, טעות והטעיה מצד הנתבעים, אשר לטענתו ניצלו את חולשתו וגרמו לו להשקיע
21 סכומי עתק בעסק, תוך גרימת נזקים כלכליים ובריאותיים. מנגד, אלרון והחברה הגישו תביעה
22 שכנגד בסך 250,000 ₪ בגין לשון הרע, והרש הגיש תביעה שכנגד בסך 105,000 ₪ בגין
23 הלוואה כספית שלא הוחזרה.
24
25 10. כאמור, תביעת קליין נדחתה בהסכמתו בהחלטה מיום 12.07.2026. תביעה הרש להחזר
26 הלוואות נמחקה בהסכמה ביום 18.6.2026, בשל העדר סמכות עניינית. נותרה להכרעה, אם כן,
27 התביעה שכנגד מכוח החוק.
28
29 11. התביעה מתבססת על ארבעה פרסומים נטענים שביצע קליין, אשר לטענתם של אלרון והחברה
30 פגעו קשות במוניטין של העסק ובפרנסתם. הראשון, נעשה במועד לא ידוע במשרדי החברה,
31 שאז על פי הנטען קילל קליין את אלרון ליד כל העובדים ונעל אותו בחדר. השני, מיוחס
32 להודעות ווטסאפ ששלח קליין לאלרון ביום 19.6.2018, בהן כתב קליין כי אלרון מתנהג כמו
33 ערבי, "בטח אמא שלך היתה ערבית" וכן "אתה בן של זונה ערבית". השלישי, הינו פרסום

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

מיום 17.5.2019 בדף העסקי של החברה בגוגל, אשר חשוף לטענת אלרון והחברה ל-19,000 עוקבים, ובו נכתב על ידי קליין: "זהירות מוצרים מקולקלים ואלרון לוי בעל החנות בירושלים אלים ונוכל". הרביעי, משנת 2022 שאז קליין דירג דירוג נמוך ביותר בדף העסקי של החברה בגוגל, וזאת מבלי שהיה לקוח שלה כלל.

ג. תמצית טענות הצדדים

12. **אלרון והחברה** טוענים, כי הפרסומים עולים לכדי לשון הרע, כי הם הגיעו לאלפי לקוחות, וכי הם גרמו למבוכה רבה ולהפסדים כספיים גדולים עקב עזיבת לקוחות.

13. **קליין** טוען, כי דין התביעה להידחות בשל שיהוי ארוך ביותר, שכן היא הוגשה שנים לאחר האירועים ורק כמשקל נגד לתביעתו המקורית. לטענת קליין, השיהוי בהגשת התביעה גרם לו לנזק ראייתי ולקושי להביא ראיות להוכחת הגנות אשר עומדות לו לטענתו.

14. לגופו של עניין, טוען **קליין** להגנת "אמת דיברתי" ביחס לפרסום בעמוד העסקי, שכן לטענתו אכן נמצאו מוצרים מקולקלים ופגומים שסופקו לו, עליהם אף פנה בכתב לגב' עדה לזורגן ביום 29.7.2018. ביחס למילים "אלים ונוכל", טוען קליין, כי אלרון אכן נהג כלפיו באלימות מילולית ופיזית, איים עליו בביטויים קשים, ואף גרם לו להפסד כספי עצום שבזבז מהשקעותיו.

15. באשר להודעות הווטסאפ, טוען **קליין**, כי מדובר בהתכתבות אישית ופרטית שאינה עונה על הגדרת "פרסום" לפי החוק, וכי זו נשלחה בעידנא דריתחא לאחר שאלרון קילל את אמו המנוחה.

16. לגבי הדירוג בגוגל, **קליין** גורס, כי מדובר בהבעת דעה לגיטימית המותרת על פי חוק, וכי הדבר נעשה על רקע פניות שקיבל מלקוחות שהתלוננו על התנהגותו של אלרון ותואמת את ההתנהגות של אלרון כלפי עובדות בתקופת השותפות.

ד. דיון והכרעה

17. כידוע, החוק נועד להגן על שמו הטוב של האדם ולאזן בין זכות זו לבין חופש הביטוי וערכים נוספים (ראו: ע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ**, פ"ד נח(3) 558, 565 (2004) (להלן: **עניין הרציקוביץ**); ע"א 89/04 **נודלמן נ' שרנסקי**, פסקה 12 [פורסם בנבו] (4.8.2008) (להלן: **עניין נודלמן**); דנ"א 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך**, פסקה 19 לפסק-דינו של כב' הנשיא א' גרוניס [פורסם בנבו] (18.9.2014)).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 22-10-20386 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

18. בהתאם להוראות החוק, כפי שפורשו בפסיקת בתי המשפט, ארבעה שלבים הם בבחינת השאלה האם אחראי מפרסם בעוולת לשון הרע: הראשון, כי מדובר ב"פרסום"; השני, כי הפרסום הינו משום "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני קורא סביר; השלישי, בחינת תחולתן של הגנות אפשריות; והרביעי, בהעדר הגנה - בחינת הסעד המתאים לנפגע מהפרסום (ראו ע"א 8345/08 עו"ד בן נתן נ' מוחמד בכרי, פ"ד סה(1) 567 (2011) (להלן: עניין בכרי); ע"א 751/10 פלוני נ' דין אורבך [פורסם בנבו] (9.2.2012) (להלן: עניין דין); ע"א 6903/12 CANWEST GLOBAL COMMUNICATION CORP נ' עזר [פורסם בנבו] (22.7.2015) (להלן: עניין עזר)).

יסוד הפרסום

19. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר "פרסום", כדלקמן:

"(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:
(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע."

20. דומה, כי אין מחלוקת של ממש בין הצדדים, כי יסוד הפרסום מתקיים בענייננו, בכל הנוגע לפרסומים בדף העסקי. כאמור, קליין אינו מכחיש כי הוא שפרסם פרסומים אלה שהוצגו בכתב התביעה שכנגד ואין חולק כי פרסומים אלה היו גלויים לעיני כל במרשתת.

21. שונים הם פני הדברים ביחס לתכתובת הווטסאפ שבין הצדדים. לפי סעיף 2(ב) לחוק רואים כפרסום לשון הרע אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע או הייתה עשויה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע. לפי סעיף 7 לחוק, על מנת שפרסום לשון הרע יהווה עוולה אזרחית נדרש כי הפרסום יהיה לאדם אחד או יותר זולת הנפגע. בהתאם לכך, מסר פוגעני שנשלח ישירות לנפגע, בתכתובת פרטית שאינה פתוחה לאחרים, אינו מקים כשלעצמו עוולה אזרחית לפי החוק, בהיעדר יסוד של פרסום. בענייננו, לא הוכח כי הודעות אלה הגיעו לידיעתו של אדם נוסף זולת אלרון, ואף לא הוכח כי בנסיבות העניין הייתה אפשרות ממשית וסבירה כי יגיעו לאדם אחר זולת אלרון. המדובר בהודעות פרטיות שנשלחו בתכתובת ישירה בין הצדדים, אשר מטיבן אינן פתוחות לציבור ואינן נגישות לאחרים, אלא אם יועברו על ידי הנמען עצמו.

22. משכך, אין ההודעות הפרטיות ממלאות אחר דרישת "הפרסום" כמשמעותה בחוק, ומשלא התקיים יסוד זה, הרי שאין בהן כדי להקים עילת תביעה לפי החוק.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

23. כך גם, ביחס לאירוע הנטען אשר במהלכו קליין קילל את אלרון ליד כל העובדים ונעל אותו בחדר. גרסתו של קליין לאירוע שונה בתכלית. אלרון והחברה לא הביאו כל ראיה התומכת בקיומו של אירוע זה, לא כל שכן ביחס לאמירות שנאמרו במהלכו. שמותיהם של אותם עובדים שלכאורה שמעו את הדברים לא פורטו והם לא הובאו לעדות. מכאן, שגם ביחס לאירוע נטען זה, לא מתקיימת דרישת הפרסום.

24. אשר על כן, התביעה ככל שעניינה בפרסומים נטענים אלה, נדחית. אשר לפרסומים בדף העסקי, משנמצא כי מתקיים בהם יסוד "הפרסום" יש לברר האם גלום בהם לשון הרע.

האם הפרסומים בדף העסקי מהווים לשון הרע?

25. סעיף 1 לחוק מגדיר "לשון הרע", בזו הלשון:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו; ..."

26. המבחן שנקבע בפסיקה להיותו של פרסום בגדר "לשון הרע" הוא מבחן אובייקטיבי, לפי הבנתו של האדם הסביר. נקבע, כי ככלל, התבטאות איננה נאמרת בחלל ריק במנותק מהקשר הנסיבות (ראו: רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר, פסקה 39 [פורסם בנבו] (12.11.2006) (להלן: עניין בן גביר)). לפיכך, נקבע, כי יש לפרש את ההתבטאות "באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת" (ראו עניין הרציקוביץ', 568). בהתאם לפסיקה, לא הכוונה שמאחורי הפרסום היא שתצביע על קיומה של לשון הרע, אלא המסר עמו היא מותירה את הקורא הסביר (ראו עניין דין). יודגש, כי אין צורך להוכיח פגיעה בפועל בשמו הטוב של האדם, אלא די בכך שהפרסום "עלול" להביא למצבים הנמנים בחלופות הקבועות בסעיף 1 לחוק (ראו עניין בכרי).

27. החוק מאזן בתוכו ערכים שונים ומתנגשים וקובע את נקודות האיזון ביניהם. חופש הביטוי, חופש הביקורת וחופש המחאה עומדים אל מול זכותו של אדם לשם טוב. אין מדובר בזכויות מוחלטות ונקודת האיזון ביניהן משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבותיו. ההתנגשות בין ערכים אלה ומציאת נקודות האיזון ביניהם עולה ביתר שאת כשמדובר בפרסומים הנעשים ברשתות החברתיות ובמרחב הווירטואלי. מדובר במדיות נגישות ובעלות תפוצה רחבה, כאשר הפרסומים בהן נעשים בקלות יתרה ומבלי שהמפרסם כפוף לכללים כלשהם של אתיקה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 22-10-20386 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

מקצועית עיתונאית, לחובה לקבלת תגובת מושא הפרסום או לביקורת של עורך או מוציא לאור. על כן, פגיעה בשמו הטוב של אדם כתוצאה מפרסומים מכפישים ברשתות החברתיות עשויה להיות בה חומרה יתירה (ראו רע"א 2855/20 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (6.10.2022) (להלן: עניין פלונית)).

28. כאמור, הפרסום הראשון נשוא ענייננו נעשה ביום 17.5.2019 בדף העסקי של החברה, ובנוכח: "זהירות מוצרים מקולקלים ואלרון לוי בעל החנות בירושלים אלים ונוכל".

29. לעניין הביטוי "נוכל", התחבטה הפסיקה בשאלה האם ביטוי זה עולה לכדי לשון הרע, או שמא הוא בגדר גידוף. הפסיקה מדגישה, כי לא כל שימוש במילה "נוכל" מקים אחריות. כך, בשעת כעס ומריבה, כשהביטוי נתפס כקללה או כהבעת כעס ולא כייחוס עובדתי, ייתכן שלא תקום עילת לשון הרע. מכאן שההקשר, הנמען, אופן הפרסום והשאלה אם הביטוי נשמע כטענה עובדתית או כגידוף הם מכריעים (ראו הסקירה בפסק דינו של חברי כב' השופט איתי רגב בתאד"מ (שלום כ"ס) 25854-11-22 אליהו גרוסמן נ' אילן וינר [פורסם בנבו] (25.1.2026)). כך גם, ביחס לביטוי "אלים"; בע"א 9462/04 בן ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ [פורסם בנבו] (28.12.2005) נקבע, בנסיבות המקרה שם, כי תיאור אדם כ"איש אלים מילולית ופיזית", אף שהוא תיאור שלילי, לא הספיק לבדו לקבוע לשון הרע, בין היתר לנוכח הרקע העובדתי והאופן שבו הוצג האדם בכתבה. המסקנה תלויה בנסיבות: האם מדובר בתיאור עובדתי, בביקורת או בגידוף; האם נמסר לקהל שלישי; ומהו ההקשר שבו נאמרו הדברים.

30. בענייננו, יתכן כי לו דברי קליין היו נאמרים שלא במסגרת הדף העסקי של החברה, הרי שהיו עולים כדי גידוף שאינו מקים עוולת לשון הרע, גם אם הדעת אינה נוחה מכך. אלא שאמירותיו של קליין נכתבו בעמוד העסקי של החברה בגוגל. טענות לפיהן אלרון הינו נוכל ואלים המשווים מוצרים מקולקלים, מעצם טבעם יש בהם כדי להשפיל, לבזות ולפגוע בשם הטוב של אלרון והחברה, על אחת כמה וכמה עת הללו מופנות ללקוחות אליהם משווקים אותם מוצרים. אמירות אלו מציגות את אלרון באור שלילי ועלולות להוביל לחשש להתקשר עמו ולפגוע בפרנסתו.

31. יצוין, כי חוק איסור לשון הרע אינו מבחין בין הגנה על שמו הטוב של האדם כפרט, לבין שמו הטוב כאיש עסקים, וכדברי כבוד השופט פוגלמן בעניין עזר:

"חוק איסור לשון הרע אינו מבחין בין הגנה על שמו הטוב של האדם כפרט והטלת דופי בתכונותיו המוסריות לבין פגיעה באדם כאיש עסקים על ידי הטלת דופי בתכונותיו המקצועיות הרלוונטיות ... העובדה שחילופי דברים פוגעניים בין צדדים נעשים במסגרת של סכסוך עסקי, אף כזה שיש בו עניין ציבורי רב, אינה "מכשירה" פרסומים מפני קביעה שיש בהם משום לשון הרע, שכן העולם העסקי אינו עיר מקלט מפני הוצאת

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

דיבה. אולי ההפך הוא הנכון: שמו הטוב של כל אדם יקר לו, וזה של איש עסקים אשר המוניטין שלו הם שאמורים לאפשר לו להתנהל בעולם העסקי, ליצור קשרים ולהקים שותפויות – מקל וחומר; שהרי המוניטין העסקי, כל אותם היתרונות שנצברים לאיש העסקים בשל תכונותיו, כישוריו ודימויו, הוא זה שמושך אחרים להתקשר עמו, זה אשר משפיע על לקוחות לשוב ולפקוד את עסקו. מכאן נובעת החשיבות הגדולה שיש לשם טוב עבור איש העסקים... "

32. מסקנתי הינה, אפוא, כי הפרסום מיום 17.5.2019 עולה לכדי לשון הרע כהגדרתו בחוק.

33. כאמור, הפרסום הנוסף נשוא התביעה עניינו בדירוג של כוכב אחד שנתן קליין לחברה בשנת 2022 בדף העסקי של החברה, שבו גם פורסם הפרסום הקודם.

34. בע"א (מחוזי מרכז) 274-02-25 שלום יהב נ' אבי קליימן [פורסם בנבו] (19.2.2026) (להלן: עניין קליימן) קבע בית המשפט, כי דירוג של כוכב אחד ללא מלל עשוי להוות לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק, באשר הוא עלול להוביל מתעניינים ולקוחות פוטנציאליים שלא לבחור בבית העסק, ובכך טמונה הפגיעה האפשרית. בית המשפט קבע, כי יכולים, אמנם, להיות מקרים בהם תוחלת הפגיעה של דירוג תהיה כה מזערית עד שלא תצדיק נקיטת הליך משפט בבחינת דבר של מה בכך. אולם נקבע, כי לא כך הדבר במקרה הנדון, שבו הוברר שהמשיב היה המדריך החמישי (בכוכב אחד), לפניו היו ארבעה דירוגים של 5 כוכבים, ומשכך הוא היה עלול לפגוע בדירוג הכולל באופן משמעותי.

35. בענייננו, דירוגו של קליין היה הדירוג הראשון והיחיד ולאחריו הדירוג הנוסף היה של אלרון בעצמו. נראה, אם כן, כי בהתאם לפסק הדין בעניין קליימן, יש לקבוע כי מדובר בפרסום שהוא בבחינת לשון הרע. אוסיף, כי בניגוד לעניין קליימן, הרי שבענייננו מלבד הדירוג הנמוך קיים גם המלל הקודם שפרסם קליין, כך שיש לראות בדירוג משום מתן משנה תוקף לביקורת המילולית הקודמת. כן יש לזכור, כי הדירוג הוא בגדר הבעת דעה ונתפס ככזה על ידי הקורא הסביר.

36. מסקנתי הינה, אפוא, כי הפרסומים בדף העסקי מהווים לשון הרע כלפי אלרון והחברה.

37. בשולי פרק זה אציין, וזאת בכל הנוגע לאירוע הנטען אשר במהלכו קילל קליין את אלרון ליד כל העובדים ונעל אותו בחדר, כי גם אם היה מתקיים יסוד הפרסום ביחס לאירוע זה – ולא מצאתי כי כך הוא, כאמור – הרי שבהתאם לפסיקה הרווחת, גידוף שנאמר בלהט ויכוח, כביטוי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

רגשי או כקללת רחוב, לא יקים בדרך כלל עילה מכוח החוק (ראו: עניין בן גביר). גם מטעם זה
דין התביעה, ביחס לאירוע זה, להידחות.

הגנת אמת דיברתי

38. קליין טוען להגנת "אמת דיברתי" ביחס לפרסום בדף העסקי, שכן לטענתו אכן נמצאו מוצרים
מקולקלים ופגומים שסופקו לו, עליהם אף פנה בכתב לגב' עדה לזורגן ביום 29.7.2018. ביחס
למילים "אלים ונוכל", טוען קליין, כי לוי אכן נהג כלפיו באלימות מילולית ופיזית, איים עליו
בביטויים קשים, ואף גרם לו להפסד כספי עצום שבזבז מהשקעותיו.

39. הגנת אמת דיברתי קבועה בסעיף 14 לחוק, בזו הלשון: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון
הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי...". הגנת
אמת בפרסום מורכבת משניים: "מיסוד אמיתות הפרסום, ומקימו של עניין ציבורי הנלווה
לפרסום. אמיתות הפרסום היא שאלה עובדתית, הבוחנת את תוכן הפרסום מול המציאות
העובדתית; קיומו של עניין ציבורי היא שאלה ערכית הבוחנת האם קיים אינטרס חברתי
המצדיק הכשרת פרסום פוגעני שיש בו לשון הרע" (ראו ע"א 723/74 הארץ נ' חברת החשמל,
פ"ד לא(2) 281, 299-300 (1977); ע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808
(1994); עניין נודלמן; ע"א 844/12 מולקנדוב נ' פרוש [פורסם בנבו] (22.2.2017)).

40. הנטל להוכיח טענת אמת הפרסום מוטל על הטוען אותה ויש לתמוך אותה בראיות (ראו: עניין
נודלמן). נקבע, כי ככל שלשון הרע הגלומה בפרסום חמורה יותר, יהא נטל הוכחת אמיתות של
הטענות גבוה יותר. הדברים מקבלים משנה תוקף עת מדובר בפרסום טענות שגובלות בהאשמה
במעשים פליליים – נוכלות ואלימות – ולכן כדי לעמוד בנטל זה, על קליין שטוען כי מדובר
בפרסום דברי אמת להביא ראיות בעלות משקל משמעותי ביותר, התואם את חומרת
ההאשמות (ראו: ע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב [פורסם בנבו]
(12.12.2006); ע"א 2657/04 וילדר נ' ניסנקורן [פורסם בנבו] (19.7.2006)). באשר לאמירה
"זהירות מוצרים מקולקלים", הרי שלשון הרע הגלומה באמירה זו היא פחותה משמעותית מזו
הגלומה באמירה "אלים ונוכל", ולפיכך נטל הוכחת אמיתות נמוך יותר.

41. לא מצאתי, כי עומדת לקליין הגנת אמת דיברתי בנוגע לאמירה כי אלרון הוא "אלים ונוכל".
קליין לא הביא כל ראיה לכך והסתפק בתצהירו שלו, לא הביא כל ראיה חיצונית או עדות
לתמיכה בטענותיו העובדתיות. אמנם, היו לקליין טענות רבות כלפי אלרון אשר מצאו את
ביטויין גם בהתכתבויות מזמן אמת, אך אין בכך די להוכחת אמיתות הדברים, ומשכך כשל
בהוכחת הגנת "אמת דיברתי".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 22-10-20386 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

42. לתמיכה בטענתו של קליין כי האמירה "זהירות מוצרים מקולקלים" מבוססת על כך שנמכרו לו מוצרים מקולקלים ופגומים, הביא קליין העתק של פנייתו לגב' עדה לזורגן. למרות שנטל ההוכחה לאמיתות אמירה זו נמוך יותר ואף לאחר התחשבות בטענתו של קליין לנזק ראייתי עקב השיהוי בין המועד בו בוצע הפרסום לבין המועד בו הוגשה התביעה שכנגד, איני מוצאת כי די בכך להוכחת אמיתות הטענה במידה הדרושה להקמת הגנת "אמת דיברתי".

הגנת תום הלב

43. כאמור, ביחס לדירוג בכוכב אחד בגוגל, קליין גורס כי מדובר בהבעת דעה לגיטימית המותרת על פי חוק, וכי הדבר נעשה על רקע פניות שקיבל מלקוחות שהתלוננו על התנהגותו של אלרון.

44. קליין נחקר בעניין זה בחקירתו הנגדית והשיב, כך (פרוטוקול הדיון מיום 18.6.2026, עמ' 18 ש' 20 עד עמ' 19 ש' 6):

"ש. שנתיים אחרי שנפרדתם, אתה מפרסם וכותב על אלרון, בדף העסקי של החברה שהוא חשוף ל-19,000 עוקבים, אתה כותב, זהירות, מוצרים מקולקלים אלרון בעל החנות אלים ולוחם (צ.ל: נוכל- מ' ב') ואחר כך מדרג אותו ב-0. ת. לא נכון, דרגתי ב-1. ש. אז זו דרגה הכי נמוכה. ת. נכון. ש. למה עשית את זה? ת. אלרון פתח עסק בירושלים, הייתה מתקשרת אלי אחת הלקוחות שלו והיא אומרת לי, הייתי בקורס והבעלים צעק עלי והשפיל אותי. ש. למה לא כתבת את זה בכתב ההגנה? ת. הוא השפיל בנות גם בעסק והם באו אלי ובכו. לאחר שהיא התקשרה אלי אמרתי לה שאני לא הבעלים וכי נפרדנו. היו שם מוצרים שקבלתי מאלרון שלפחות 40 לא היו כשרים ו-20% החליפו לי. כל תביעת לשון הרע היא תביעה קנטרנית. כשהוא אומר שלא מכרתי מוצרים יש לי הוכחות וקבלות שקניתי מוצרים ממנו. ש. העסק שלו לא קשור לעסק שלך. למה שמישהי תתקשר אליך ולמה לא ציינת את זה בכתב ההגנה? ת. היא התקשרה אלי כי היא חשבה שהעסק הוא גם בפתח תקווה. חוץ מזה, בלי קשר אליה, אני אומר שכל מה שהוא עשה זו נוכחות. הוא הכריח אותי להשקיע עוד ועוד. כל הזמן ראיתי את ההתנהלות שלהם."

45. בעניין קליימן קבע בית המשפט המחוזי, ביחס לדירוג בית עסק בכוכב אחד מלל, כי לא עומדת הגנת הבעת הדעה כאשר מדובר בסכסוך שכנים ולא בביקורת צרכנית אמיתית. הדברים יפים מקל וחומר לענייננו, הואיל והדירוג של קליין נעשה ביחס לחנות בירושלים אשר קליין כלל לא היה לקוח שלה. ואמנם, בתא"מ (שלום ראשל"צ) 52067-08-19 טופ ליין ט.ס מטבחים בע"מ נ' גאמה ליין בע"מ [פורסם בנבו] (27.3.2020) הנזכר גם בעניין קליימן, נקבע כי דירוג שלילי של עסק, שנעשה בידי גורמים שלא היו לקוחותיו ובמסווה של ביקורת צרכנית, מהווה לשון הרע ואינו נהנה מהגנת תום הלב.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

46. אשר על כן, הטענה להגנת תום הלב, נדחית.

הפיצוי

47. משהוכח פרסום לשון הרע בפרסומים בדף העסקי ולא קמות הגנות לקליין ביחס לפרסומים אלה, עולה שאלת הפיצוי.

48. אלרון והחברה טוענים, כי הפרסומים הגיעו לאלפי לקוחות, גרמו למבוכה רבה ולהפסדים כספיים גדולים עקב עזיבת לקוחות. הדברים נאמרו בעלמא ולא הובאה בפני בית המשפט תשתית עובדתית ולו לכאורית לתמיכה בדברים.

49. סעיף 7א(ב) לחוק קובע, כי: "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק". סעיף 7א(ה) קובע, כי סכום זה מתעדכן בהתאם למדד המחירים לצרכן.

50. פסיקת פיצויים לטובתו של נפגע מהוצאת שם רע מקדמת שלוש תכליות שונות, אשר נמנו על-ידי בית המשפט העליון בעניין עזר, פסקה 59:

"ראשונה היא התכלית התרופתית, שנועדה להשיב את המצב לקדמותו, קרי: למצב ששרר בטרם נפגע שמו הטוב של הנפגע.. בהקשר זה יש אף הסבורים כי פסיקת הפיצויים משיבה במידת מה את זכותו של הנפגע לשם טוב, נוכח ההכרה השיפוטית בפגיעה שנגרמה לו. שנייה – התכלית החינוכית-הרתעתית, שמטרתה 'שיחנכו את הקהל ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין אם איש ציבור, אינו הפקר'... שלישית ואחרונה היא התכלית העונשית (אשר לעתים נכרכת בתכלית החינוכית-הרתעתית), הקשורה בכוונת המפרסם, ושלפיה יש ליתן את הדעת בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע לשאלה אם הפרסום נעשה בכוונה תחילה לפגוע."

51. בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע, בית המשפט מתחשב במגוון שיקולים, לרבות היקף הפגיעה, מעמדו של הניזוק בקהילתו, ההשפלה שסבל, הכאב והסבל שהיו מנת חלקו, והתוצאות הצפויות בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית לכל מקרה, ואין לקבוע "תעריפים". יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים, הן של המפרסם והן של הנפגע (ראו: רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, נה(5) 510, 525 (14.8.2001)).

52. בפסיקת הפיצוי בענייננו הבאתי בחשבון את כלל השיקולים שפורטו לעיל. עוד הבאתי בחשבון, כי אין המדובר בפרסום שנאמר "בעידנא דריתחא", בעת התפרצות רגשית רגעית או בעת התלהטות רוחות. כמו כן, הבאתי בחשבון, כי לא היו דירוגים בדף העסקי עובר לדירוג בידי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 קליין, וכי לאחריו הדירוג היחיד הנוסף הוא של אלרון בעצמו, כך שהדירוג הכללי הסתכם
2 בשלושה כוכבים בלבד.
- 3
- 4 53. מנגד, הבאתי בחשבון את השיהוי המשמעותי בהגשת התביעה והעדר פנייה מוקדמת. השיהוי
5 בענייננו איננו כזה היורד לשורשו של עניין אשר יש בו לדחות הטענות. אולם, יש בו כדי להשפיע
6 על גובה הפיצוי, שהרי עוולת לשון הרע נועדה, בין היתר, לשמור על כבודו ושמיו הטוב של האדם
7 בזמן אמת, כאשר הפרסומים עודם טריים והם מצויים בזיכרון הקולקטיבי של מי שנחשף
8 לפרסום (ראו: ע"א 492/89 סלונים נ' "דבר" בע"מ פ"ד מו(3) 827, 833 (1992)). לכן, שיהוי
9 בהגשת התביעה מצביע על כך שהפגיעה ברגשותיו של הנפגע לא הייתה משמעותית, שכן אם
10 הייתה כזו, סביר שלא היה מתמהמה בהגשת תביעתו. השיהוי בהגשת התביעה וכן העדר פנייה
11 מוקדמת, ישפיעו על גובה הפיצוי הכספי בגין הפרסומים.
- 12
- 13 54. הבאתי בחשבון גם, כי בהתאם לסעיף 19 לחוק רשאי בית המשפט, בבואו לפסוק פיצויים,
14 להתחשב לטובת הנתבע גם בנסיבות המפורטות בסעיפי המשנה (1)-(4). בענייננו, על אף
15 מסקנתי לעיל כי הפרסומים אינם חוסים תחת הגנות אמת דיברתי ותום הלב, סבורני כי יש
16 בפניי די ראיות לקבוע, כי קליין היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע, ולראיה, התביעה
17 העיקרית שהגיש. עוד הבאתי בחשבון, בהקשר זה, את נסיבות הסכסוך העסקי המורכב
18 והיפרדות הצדדים בהסכם מיום 27.11.2017 תמורת סך 4,200 ₪, כאשר מטבע הדברים
19 הצדדים היו טעונים. כן הבאתי בחשבון, כי לא הוכחה הטענה כי הפרסום זכה לתפוצה רחבה,
20 כנטען. לבסוף הבאתי בחשבון, כי הגם שמדובר בשני פרסומים, הרי שלפי הפסיקה המקובלת,
21 יש לראותם כמסכת אחת. יחד עם זאת, כפי שנקבע בעניין פלונית (פסקה 83): **"אם בית**
22 **המשפט הגיע למסקנה, כי ישום המבחנים שלעיל מביא לתוצאה שלפיה מדובר "באותה לשון**
23 **הרע", באופן שאינו מצדיק פיצוי נפרד בגין כל פרסום, עדיין באפשרותו לשקול את מספר**
24 **הפרסומים, לצורך הכרעה בשאלת גובה הפיצוי ההולם."**
- 25
- 26 55. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות כמפורט לעיל, הרי שמצאתי לחייב את הנתבע שכנגד (הוא
27 התובע בהליך העיקרי) בתשלום בסך 12,000 ₪ לתובעים שכנגד (הם הנתבעים 1 ו-3 בהליך
28 העיקרי).
- 29
- 30 56. טרם סיכום, אתייחס לטענת קליין, כי אין מקום להידרש לתביעה מכוח החוק כלל, מקום
31 שהראיות לגבי הפרסומים לא צורפו לתצהירי התובעים שכנגד וזאת למרות הוראה מפורשת
32 מיום 18.3.2024 של כב' השופט שטרנליכט אשר דן בהליך בתחילתו. איני מוצאת לנכון לקבל
33 את הטענה. ודוק, הפרסומים הנטענים צורפו לכתב התביעה שכנגד. בכתב ההגנה לתביעה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 20386-10-22 קליין ואח' נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

שכנגד, קליין כלל לא הכחיש את עצם הפרסום בדף העסקי ואת הדירוג. על כן, אין באי צירוף הפרסומים לתצהירים כדי להשליך על ההכרעה במקרה דנן. לצד האמור, התנהלות הנתבעים תהווה שיקול בפסיקת ההוצאות.

ה. סוף דבר

57. התביעה מתקבלת בחלקה, ככל שעניינה בפרסומים בדף העסקי.

58. אני מחייבת את הנתבע שכנגד, קליין, לשלם לתובעים שכנגד, אלרון והחברה, סך 12,000 ₪. התשלום יבוצע לידי אלרון.

59. בנוסף, יישא קליין בהוצאות הנתבעים ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 8,000 ₪.

60. במסגרת פסיקת ההוצאות ושכר הטרחה הבאתי בחשבון כי התביעה התקבלה בחלקה ונדחתה בחלקה. עוד הבאתי בחשבון את האגרה ששולמה, את הסכום הפסוק ואת התעריף המינימאלי המומלץ של לשכת עוה"ד. כן הבאתי בחשבון, את התביעה העיקרית שנדחתה וכן את התביעה שכנגד שנמחקה. מנגד, הבאתי בחשבון כי קליין ניאות לוותר על התביעה העיקרית, באופן שהביא לחסכון בהוצאות ובזמן שיפוטי. לבסוף, הבאתי בחשבון את ההתנהלות הדיונית של הצדדים לאורך ההליך כולו.

61. כלל הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו ריבית שקלית כדין.

62. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' אלול תשפ"ו, 19 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

מיכל בר, שופטת